

Az Újság

7 évf. - 91 szám | független politikai napilap

SALONTA, 1935.
április 21

vasárnap

Előfizetési árak: Helyben 1 óra 25 Lei, vidékre: 35 Lei. -- EGYES SZÁM ÁRA: 2 LEU

Szerkesztésért felelős: GAÁL SANDOR

Szerkesztőség és kiadóhivatal: SALONTA PIATA UNIRII No 13.

Add meg Uram a Béke feltámadását

Jrta Serényi József

Embertestvérem! Van hited? Tüzed? Szived? Vágyad? Jóságod? Szavad? Eszméd? Életed? — Van otthonod, anyád, apád, testvéred, gyermeked, rokonod? Hiszed-e az Élet szépségeit? Érzed a Természet örök fenségét? Nézd... most bujik elő a nap a hegyek mögül, édes arany sugarát rádhintí. Szívd magadba a tavasz szépségét, tárd ki a karodat, fogadd magadba az élet színét és illatát. Érezd, hogy ember vagy! Ember, Isten dicső teremtménye! Érezd, hogy tul az emberi gyarlóságokon, piszkon, bűnön, rosszon és jón, hazugságon és álnokságon, intrikán, véren, háborun, gépfegyveren, puszkán, gázbombán, tankon át: mégis ember vagy!

Ember vagy és szereted az életet és várod a hajnalhasadást, a feltámadást, az igazi feltámadást,

a béke feltámadását,
a jóság feltámadását,
a szív feltámadását,
az európai élet megjavulását,

várod a békét, mely meleget ad a szívnek, a békét, mely életet ad a földnek....

Hol béke nincs; ott szeretet sincs! A mai emberben nincs szeretet. Önzők, gonoszok, megcsufolják a Bibliát, a mózesi törvényeket. Ne ölj — és mégis a háboruban megölsz azt, aki sohasem vétett néked! Ne paráználkodik és mégis bűnös vagy! Ne lopj és csalsz és korrupt vagy! Tiszteld szüleidet és megölsz apádat, anyádat, lelkileg és testi! Ha kell pénzért, ha kell földért! Gyarló vagy, gonosz vagy, rossz vagy, hitetlen támas vagy, jó vagy és rossz vagy, vágypohár vagy és tűz vagy, szív vagy és szívtelen vagy és mindenfelé ember vagy.

Isten az ő képére teremtett bennünket és mi emberek mégis megcsufoljuk a hitelenségünkkel az isteni törvényeket.

Utkereső emberek vagyunk, nem találunk magunkra. Azt hiszed, hogy ember vagy? Szám vagy. Akta vagy. Születtel? Egy anyakönyvi bejegyzés. Élsz? Egész életed számok és akták tömege. Minden lépésed aktamezőbe és törvénybe ütközik. Meghalsz. Ismét egy bejegyzés és egy sirhant. Talán könnyet is hullajtának utánad, talán nem. Itt voltál, éltél, magadba szívtad nagyvárosok mákonyát, mulattál opálos éjszakákon, vagy kisvárosok csöndjében peregetek tova éveid és mégis éltél és jó voltál, rossz voltál, itt voltál, utódod is hagyta hátra, vagy emléket, rosszat, vagy jót... aztán a halál a cél nélküli célod. El is felejtene. Vagy halottak napján kigyullad egy mécses lángja a sírodon...

De feltámadsz!

Miért nem jön a béke feltámadása? A húsvéti harangok szimfóniája kell, hogy hir-

desse a békét, a béke feltámadását, jóság feltámadást, az igazi, szép és piros és tüzes és forró élet feltámadását, hogy minden ember testvérként nyújtson egymásnak kezét.

Békét akar a világ. A nép! Békét akarnak azok is, akiknek a szegénység adatott osztályrészül, akik nem jachton mulatnak és nem pezsgőt isznak, akik szegénységben, nyomorban, kínlódasban élnek.

Miért nem ragyog fel az égen glóriásan a béke?

Miért nem támad fel a tömegsirokba, a meszesgödörökbe eltemetett a diplomaták aktatáskájába elsüllyesztett béke? Miért nem találunk egymásra az emberek?

Ne mosolyogj ember testvérem, mert a te életedben is van egy röpke pillanat, egy perc, egy óra, amikor belenéz a lelked mélyébe és elsuhan előtted Emléked Szinpadán gyermekkorod, ifjúkorod, férfikorod, öregkorod. A gyermeked és unokád mosolyát látod, messzi kék távolból ágyuk dörgését, fegyverek ropogását, gépfegyverek kattogását hallod és megkérdezed magadtól mi vagyok én? Ki vagyok én? Hát élet ez? Hát élet? Mikor az ember örökké csak a puszkaporszagú életet éli? És, ha így szépen, csöndesen, könnyesen, szívesen kutatni kezdesz szived rejtekén; találsz egy kis zugot, ahol ott van a jóság feltámadása, csak azt a helyet kell megkeresned és akkor feltámad a jó.

Azt mondod elveszett a hit? Igen. Ottmaradt a hit a Doberdon, ott maradt a meszesgödörökben, ott maradt az orosz fronton, a lövészárkokban, ott maradt Mazurinál, a Vogézekben, ott maradt Flandriában, ott maradt a hit és a szeretet a széjjelölt házak üszkös falai között, ott maradt Galiciában, ott maradt a vérben és kínban, fetrengésben, bánatban, a békétlenségben, ottmaradt a tengerek mélyén, ott maradt a csúf háboruban, ott nem találta meg Istent... Mert, ha meg is találta, elvitte a gránát a felkarodat, kioltott szemedet, ellőtték lábadat és roncs lettél!

Igen, ott veszett el a hited, mikor a halál leskelődött rád. De azért próbáld meg megkeresni a hited! Meglásd olyan jó érzés, olyan megható érzés, amikor harangok zenéje közben előveszed imakönyvedet és imádkozni kezdesz és áhitattal tekintel az égre, a Jó Isten nevével veszed ajkadra és ha üldöztek, ha bántottak, ha megvetettek, ha intrikáltak ellened, ha sárba akartak tiporni; a hit magasztos erejével felvértezve te leszel az erősebb...

Mert fel kell támasztani a hit és szeretet békéjét, fel kell támasztani a békét, hogy a sok rossz esztendő után végre boldogan és szeretettel ünnepeljenek az emberek...

Cserepes ajakkal, fakó arccal, lázban égő

szemekkel harsogjuk, hogy a békét kívánjuk, a béke feltámadását...

Támadjon fel a béke és győzze le a háborút! Támadjon fel a jó és győzze le a rosszat; támadjon fel a megértés és győzze le a széthuzást... Legyünk emberek, legyünk méltók önmagunkhoz! Ne a sötét éjszakában tapogatózzunk, ne öljünk, ne gyilkoljunk, ne legyünk lélekmergezők...

Embertestvérem! A tavaszi napsugár, mely befonja lelkedet legyen szimbóluma a békének. Ne veszítsd el hitedet, mert jönnek idők, amikor boldogság és béke leszen a földön, mert egyszer eljön az az idő, amikor megszűnik a gonoszság és egyenletlenkedés. De háborút: nem kérünk...

A béke feltámadását várjuk!

... Nagyon sok megpróbáltatást mértél ránk Urunk, nagyon sok szenvedésben volt és van részünk, tekintsd le Uram a te népedre és mindkét kezddel áldd meg a jókat, a hitben és hittel és hitnek élőkét és pusztítsd el a gonoszokat és add Uram Isten, hogy vidámság és boldogság legyen a földön, hogy vidámbabb ének hangozzék a buza-földeken az aratók ajkáról és add Uram Isten, hogy minden házbán legyen kenyér és add meg Uram a béke feltámadását, de ne háborút és véren és romboláson keresztül... Add tudtára az emberiségnek, hogy te vagy az Örökkévaló s a te haragod sújtja mindazokat, akik háborút akarnak!

Húsvéti istentiszteletek

A református templomban:

Vasárnap, a nagytemplomban d. e. prédikál Dohi Árpád, ágendázik Arday Aladár, d. u. prédikál Tóth Balin' legátus. Mocsáron és Füveskertben Szilágyi Sándor szolgál, a Hunyadi újon Dohi Árpád, a szegényházban Gavallér Lajos.

Hétfőn, a nagytemplomban d. e. és d. u. Tóth Balint legátus prédikál.

A római katolikus templomban:

Vasárnap, d. e. 8. ételek szentelése, csendes mise. 10-kor ünnepélyes nagymise. Szentbeszéd. Egyházi zene: Exurge, éneklí a kettős férfi négyes. Solot énekelnek: „Tekintsetek fel...” Jurgovszky László és „Sirnak gyászát” Szabó Zoltán. Délután négykor ünnepélyes vecsernye.

Hétfőn d. e. 8. csendes mise. 10-kor énekes mise. Szentbeszéd. D. u. 4-kor ünnepélyes vecsernye.

Kedden vasárnapi munkaszünet

A rendőrségtől nyert értesülés alapján közöljük, hogy kedden, Szent György napján vasárnapi munkaszünet lesz. A vasárnapi munkaszünet azt jelenti, hogy pékek és mézszárosok d. e. 10 óráig nyitva tarthatnak, ipari üzemek nem dolgozhatnak, üzletek zárva tartandók.

Felülmulhatalatlan világfilmek az Urániában!

Jönnek a huszárok!

Háboru, izgalom, szerelem! Huszárélet! Ezt a filmet várta mindenki! Fritz Schulz — Schlettow — Jda Wüst — SZOMBAT este 9 órakor. VASÁRNAP 7 és 9 órakor.

Huszárpufi kalandjai

Afrikai szenzáció! Káprázatos, izgalmas! Hétfőn 7 és 9, kedden 7 és 9 kor **5 és 10 leies helyárrakkal!**

Mit adott Stresa Európának?

Heteken át izgalomban volt a világ, főképen Európa népei, lesz-e háboru, megszólalnak-e a csak hallomásból ismert minden eddigieket felülmúló borzalmas fegyverek, avagy a hosszas vajadás után nem a béke szépséges anyyala, hanem a háboru szörny-szülötte lát-e napvilágot. A stresai konferencia a béke mellett döntött, egyelőre nem kell félnünk a háboru rémétől.

Stresa a francia-olasz és angol erők viadalának színhelye volt a félelmetes erővel feltámadt Németország ellen. A francia elgondolás kétségkívül egy büntető hadjárat indítása volt a versaili szerződést felrúgó és újra fegyverkező Németországgal szemben. Az igazi cél pedig az örök rivális egyszer s mindenkorra való leterítése lett volna. Az olaszok a neki juttatott gyarmatok ellenében hajlandók lettek volna a francia elgondolás mellett asszisztálni. Angliánélkül azonban nem akartak egy kockázatos háborút kezdeni s így a francia törekvés arra irányult, hogy a büntető hadjárat tervének Angliát is megnyerje.

Anglia csak most lépett ki eddigi semlegességéből nem azért, hogy a francia elgondolás mellé szegődjék, hanem azért, mert kétségkívül ellenére való a francia-orosz szövetkezés s talán azért is, hogy a német légi fegyverkezés óriási méretei reá sem lehetnek közömbösek.

Anglia nem állt kötélnél s nem támogatta a francia büntető hadjárat tervét, sőt a német fegyverkezés tudomásul vételére kapacitálta Franciaországot. Angol érdek, hogy Franciaország tulerős ne legyen, ugyan-így gondolkozván a háboru előtt Németországgal szemben is. Ezen angol politikához pedig kell a fegyverkezett Németország.

Anglia a világ leghatalmasabb birodalma irányította így a stresai értekezletet. Nem engedte meg az egész Európát lángbaborító Németország elleni háborút, tehát nem lett háboru, nélküle ugyanis nem merték azt megingatni. Tudomásul vették tehát a német felfegyverkezést s mind az, amivel ez kísérve lett Genfben, már csak játék a szavakkal, flastrom Stresa helyett, ahol nem sikerült Angliát egy Németország elleni háborúra

megnyerni, sőt vele egy erélyes dorgatórium gondolatát is elfogadtatni.

Stresa így azonban csak féleredmény, a háboru rémének elhessegetése, de nem a béke igazi megalapozása volt. Béke akkor lesz, ha Európát nem egymásra lesekedő, a gyilkoló szerszámokat folyton kézben tartó népek fogják lakni, ha nem lesz munkanélküliség, ha lesz árucsera az országok között, mert tudnak az országok egymástól vásárolni, ha a pénz urai nem a trezorokban őrzik arányaikat, hanem kiöntik a világ vér-

keringésébe, hogy nyomán munka, élet, jólét indulhasson a hosszú tespedés, bizonytalanság és reménység helyébe.

Ez lenne a 20 ik század művelt népeihez méltó feltámadás, ezt várják a népek milliói a bekét prédikáló, de a háboru kártyáit keverő diplomatákkal szemben. Népek igazi bekéje jöjjön el a Te országod és sohse legyen többé Nagypéntek, népek okatlan meszárszéke, legyen örök sirja a háboru rémének.

y. n.

SPORT

Vasárnap d. u. 4 órakor : Törekvés (Oradea)-NSC

Óriási anyagi áldozatok árán sikerült az NSC vezetőségének egy barátságos mérkőzésre lekötni az oradeai Törekvést. A vezetőség először egy jónévű aradi csapatot akart lekötni, azonban az aradi csapat kénytelen volt lemondani a mérkőzést, mert bajnokit játszik. A Törekvés a Nemzeti Bajnokság B. csoportjának második helyezettje és így igen nívós mérkőzésben lesz része a sportkedvelő közönségnek. Húsvét első napján délután, pontosan 4 órai kezdettel kerül lebonyolításra a nagyárdekekességű mérkőzés. A vezetőség a helyárat nem emeli és így mindenkinek módjában áll, hogy ezt az izgalmas, szép mérkőzést megtekintse. A Törekvés a baia-mare-i Phönix után kövekezik, játszott tizszer, 14 pontja van. A Törekvést Barátky, a Crişana Európa hírv csatára trenirozza. Vasárnap d. e. a bisriíai Chericamicával játszik bajnoki mérkőzést és ha azt megveri, akkor a Chericamica kiesése a Nemzeti Bajnokságból biztosra vehető. A Törekvés a legerősebb felállásban szerepel az NSC ellen.

Vasárnap délután 2 órakor Árpád—NSC ifjusági, előmérkőzés.

Hétfő d. u. 4 órakor : Chericamica (Bistriţa)— Törekvés (Salonta)

A salontai Törekvés húsvét másodnapján élvezetes mérkőzést készít elő lelkes táborának. A bistríai Chericamica a Nemzeti Bajnokság B. csoportjában játszik és igen komoly játékerőt képvisel. A nyolcadik helyen

van, játszott nyolcszor, pontszám 3. A Törekvés hatalmas ellenfelet kap a Chericamicával és a sportszerető közönség bizonyára egy élvezetes mérkőzést. A mérkőzés hétfőn d. u. 4 órakor lesz. Vasárnap a Chericamica az oradeai Törekvéssel játszik bajnoki mérkőzést.

Sport hírek. A PTT megövtá a Törekvéssel lejátszott bajnoki mérkőzését azzal, hogy a pályán nem volt rendőr. A District ülésén a Törekvés javára igazolták a mérkőzést 3:2 arányban, de 500 lejre megbüntették a Törekvést. Érdekes, hogy az oradeai csapatok mennyire félnek a salontai csapatoktól és mennyire nyomják ezeket. — Az NSC vígalmi bizorsága ma, szombaton este 9-kor nagyfontosságú értekezletet tart. Feltétlen megjelenést kérünk. — Hétfőn d. u. 6:15-kor itteni időszámítás szerint, a budapesti rádió közvetíti a Ferencváros—Bayern (München) labdarugómérkőzést. Beszélő Pluhár István.

**Húsvét első napján 9 órátl
legolcsóbban a Kaszinóban
szórakozhat. Nagy láncestély
Jámhor István rendezésében.
Ingyen tánc! Tea ára 12 lei.**

Egy ritka házassági jubileum

Bensőséges keretek között fog lefolyni a húsvéti ünnepek alatt Bagi Imre cipészmeister és feleségének 50 éves házassági évfordulója. A köztisztieteknek örvendő házaspár jubileuma alkalmából mi is őszinte szerencsekívánatainkat tolmácsoljuk. Ezen a magasztos ünnepségen mintegy 80 családtag, tekintélyes salontai, csabai, budapesti hozzátartozók stb. jelennek meg.

— Kincsnél, gazdaságnál is többet ér a valódi DIANA, Egészséges és beteg egyformán áldja a DIANA jó hatását.

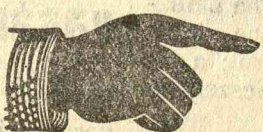
Április 22:

húsvét másodnapján
a Redutban, a

Színre kerül:

„Legény bolondja” énekes népszimű 3 felvonásban, a legkiválóbb salontai műkedvelő gárdával.

Rendező **K. Komor Emma.** — Előadás után reggelig tartó táncmulatság következik!

Törekvés műkedvelő előadása!

ÖRÖK BANALITÁS

Jrta Mécs László

Tulajdonképen nem történt semmi. Kitavaszkodott.
Megjött a fecske, megjött a gólya, megjött a gébics.
Megjött az ibolya, megjött a gyöngyvirág, megjött a tulipán,
Tavaly is így volt, tavalyelőtt. Évezrek óta.

A fák magukat részegre szívták valami borból,
Földből gyökérrel, fényből rügy-szájjal lerészegedtek,
A lelkem magát színesre szívtá valami örömből,
ezer gyökere emberben, földben, égben. Istenben.

Mintha most látnék először tavaszt! Ki játszik velem?
Nincs semmi dolgom ezen dülön. Mit kószálok itt?
Babonázottan kódorgok Isten kék ablaka alatt,
mint a szerelmes kószál kedvese ablaka alatt.

Nincs mit beszélnem, mégis beszélni, mégis dalolni,
mégis fütyülni kényszerít Valaki, mint a rigókat.
Nincs mit sietnem, mégis sietni kerget Valaki
dülőről dülőre, hegyre föl, hegyre le, nyírfától nyírfáig.

Nincs kinek virágot vinnék titokban. Mégis virágos
botom, kalapom s egy nagy virág lüktet szívem helyén.
Nincs mit örülnöm s hej, haj, mégis részeg pacsirtákat
szeretnék csempészni gondvert emberek szíve helyére.

Valaki néz rám harmat-szemekkel, nefejejs-szemekkel,
pipacs-szemekkel, napraforgó szemmel. Valaki néz rám.
Valaki beszél: fűzizegéssel, lombsusogással,
szél-citerákkal, vágy-hegedükkel Valaki beszél.

Valami ritmus lüktet az űrben, mint a folyóvíz,
most hallhatóan fény-esők zuhannak, felhők suhannak,
tojások fogannak, tervek fogannak, emberek rohannak,
célok rohannak. Valami ritmus lüktet az űrben.

Tulajdonképen nem történt semmi. Banalitások.
S mégis csak meg kell kicsit bomolni. A végtelenbe
ablakot vágni: a kék örömet tudóre szívni,
élni a ritmusban, hinni, remélni s szeretni, szeretni!

Születtünk, élünk és meghalunk?

Az „Az Ujság” számára írta
GAVALLER LAJOS ref. lelkész

Nemrégén egyik helybeli előkelő tisztviselővel beszélgetve ráterelődött a szó a hitéletre. Nem jutottunk messze, mert az illető tisztviselő az emberi élet legnagyobb kérdésénél a feltámadásnál egy lekicsinyülő kézmozdulattal kísérve szavait, így szólott: „egyébként is a vallásnak minden kérdésével és feleletével együtt semmi köze az élethez.” Vajjon mi a feleletük ezeknek az állítólag felvilágosult, de valójában a legsötétebb tévedések közt botorkálók, állítólag modern, de ténylegesen a maradibbnál is maradibb embereknek a cimben levő kérdésre? Lehet-e más, mint egy fájdalomtól vonagló, vagy a tehetetlenség-től lihegő kétségbeesett: igen? Az értelem belátó képességére szeretnek minduntalan hivatkozni a feltámadással szemben a tagadás álláspontjára helyezkedők. De lehetetlen, hogy bár egy rövid órát is rászántak volna ezek a „mindenen felülállók” arra, hogy az értelem reálisan látó üvegén keresztül vizsgálják volna ezt a kérdést, mert az értelem egyenesen követeli a halál utáni életet, éppenny, amint követeli a jószág, az igazság, a szeretet felsőbb-ségét az ellenkező polusokkal szemben. Miért lázadozik értelmünk az

igazságtalanság, a kegyetlenség, a kizsákmányolás ellen? Azért, mert ezek életpusztító, romboló erők. Hát akkor hogyan lehet feltételezni azt, hogy az értelem elfogadja az életet gyökerében kiirtó legnagyobb rosszat: a halált? Erre csak megbomlott agy juthat.

Egyenesen illogikus már emberi szempontból is annak feltételezése, hogy emberi életünkben a testi halál a végső szó és azon túl nincs tovább semmi. Ha így van, akkor mi értelme van az erkölcsi rendnek, a fegyelmezett, tisztult jellemnek. Dőreség minden nemes törekvés s a szeretet önfeláldozása, az önzetlenség, jószág egyenesen nevetségesek és bolondság a szülői, gyermeki, baráti, vagy bármiféle szeretet. Ha a halál az élet megszűnését jelenti, akkor éppen az életet élni érdemessé tevő erőket, indulatokat, érzelmeket kellene legelőbb is száműzni a földről, mint esztelen és értelmetlen erőket.

Érthetetlenül érdekes az ember. Azt nem bírja eltűnni éppen az igazságosságot, a szeretet és jószág győzelmét hirdető értelem nevében, hogy az ő kis egyéni életén jogtalan sérelem essék és csak akkor nyugszik meg erkölcsi érzése, ha a rossz el-

veszi büntetését. Ugyanakkor pedig éppen ennek az értelemnek a nevében kételkedik abban, hogy az egész emberiség életében történő szörnyű igazságtalanságokra kell lennie egy végső jóvátételnek, a nagy szenvedések után jönnie kell egy mindent kiegyenlítő nagy igazságszolgáltatásnak és kegyelemnek.

A lélek halhatatlanságának sőt a test feltámadásának hite is végigvonul az egész emberiség történelmében. Évezredekkel ezelőtt védőfegyvereket, gabonát, leölt rabszolgákat temettek egy-egy törzsfő mellé, hogy feltámadáskor kéznél legyenek. Ugyanezt tették a pogány magyarok is. S ezek a temetkezési szokások vajjon nem a testi feltámadás hitének bizonyosságai? És vajjon nem a lélek halhatatlanságát hirdeti az ó-görög elysium, a hindu lélek-vándorlás, a sámsáró, a mohamedán paradicsom, az őshéber seol, majd az egyre tisztultabb formát öltő vallásos hite is a zsidóknak az Isten-nel való tiszta, zavartalan, benső, s z e m é l y e s halálutáni viszony felől?

A halál se nem jótétemény, se nem igazságszolgáltatás, de semmiképpen nem kegyelem. Nem olyan megoldása az élet céljának, amelyet még emberi értelmünk is megnyugvással elfogadhatna. És még tovább menve, fel lehet e tételezni a világ és az ember Teremtőjéről, hogy csupán azért hozta létre ezeket a nagy semmiből, hogy csak egy kegyetlenül gonosz tréfát üzzön vele? Nem! Ez ellen hangosan tiltakozik igazságérzetünk, szeretetünk, erkölcsi ítélőképes-ségünk, amelyeket mind Teremtőnkől kaptunk. Ha pedig tőle származott jószágunk, szeretetünk, részvét- és igazságérzetünk, akkor a Teremtőben a tökéletes jószág, igazság, szeretet hajol le reánk. A tökéletes jószág és szeretet pedig nem akarhatja a legszörnyűbb rosszat a halált, csak a legfőbb jót az életet, mert ez feltétele minden örömnél, hűségnek, boldogságnak...

Ime, még az értelem szemszögéből nézve is a halálutáni személyes, öntudatos létezésünk természetes követelmény.

De nekünk tapasztalatunk, zálogunk is van Krisztus által a test feltámadásáról. Emberek, mint mi, látták a feltámadott Krisztust, beszéltek vele. Nem egy, se nem kettő, hogy semmi agyrémnek, vízióknak ne mondhasa a nagy valóságot, hanem száz és ezer szemtanu tesz bizonyosságot arról, hogy Krisztus feltámadott a halálból. A mi feltámadásba vetett hitünk erős alapon nyugszik; Krisztuson a halál legyőzőjén. Ő mondotta nekünk: „Aki énbenem hisz, ha meghal is, él az.”

Születtünk, élünk és meghalunk? Nem. Feltámadunk, mert Isten szeretet, jószág, kegyelem. Feltámadunk. Örök bizonyosságunk erre Husvét boldog csodája; a feltámadt Krisztus.

Mit ifjan elszalasztottál, azután rogyadozó inakkal ne szaladgálj.

A zene általában felemeli az embereket, de van, akit a földre sújt, esetleg az asztal alá, — mert közbe sokat ivott.

„ATYÁM, BOCSÁSS MEG NEKIK, MERT NEM TUDJÁK, MIT CSELEKSZENEK...!”

Az »Az Ujság« számára írta LINDENMAYER RÓBERT ügyvéd

A kitárt ablakon keresztül beözönlik a friss tavaszi levegő, vidám szellőcske ünnepi harangszót hoz a szobába. Husvét van. Még hallom az örömdalokat Alleluját, a háladási isteni himnuszának hangjai még fülemben csengenek, és csodálkozva szalad végig agyamon a Nagyhét minden tragédiája, gyászja.

A Golgota vérzősebb, megkínzott Krisztusa van szemem előtt, aki lelkiileg és testileg annyi fájdalommentes kereszttel, hogy az még az emberi képzeletet is felülmúlja. Fülemben cseng a kétségbeesés fájdalmas hangja: ha a fiatal, termőfával így tesznek, mi vár a kiszáradó félben levőkre? És átérzem a Krisztus fájdalmát, mikor látja, hogy hű apostolai, tanítványai egymásután hagyják el, szinte látom a lelkifájdalmát, mikor hallania kell, hogy az, akit ő apostolai fölé emelt, hogyan tagadja meg őt szemtől-szembe és meg kell érnie azt is, hogy árulója hazug csókkal illeti s úgy csufolja meg azt a végtelen szeretetet, amelyet reá pazarolt.

A végtelen isteni szeretet szava fog meg, az ima a Golgotán: Atyám bocsáss meg nekik, mert nem tudják mit cselekesznek. S az isteni szeretet szuperlatívusza, mintegy pecsétje az egész krisztusi tanításnak: kinhalál a keresztfán.

Hol van halál a te győzedelmed! A Golgota vérzősebb Krisztusa legyőzött téged az ő szeretetével és beköszönt hozzánk is ma, Husvét ünnepén, ugyanazon szavakkal mint egykor tanítványaihoz: Békesség nektek!

Te mai kor csüggedő, szenvedő embere, ébredj fel legalább egy percre e napon, hogy bebocsásd a zörgető Krisztust. Ne dugd be szándékosan a te füledet, mikor hallod a bűbajos, minden lelket megfogó igét: Békesség nektek. Ne légy kishitű; igaz, hogy nem vagy mentes a fájdalomtól, de látod, mi a te csekély szenvedésed a Golgota vérzősebb

Krisztusához képest! Mik a te nélkülözéseid, a kereszt terhéhez képest. Fáj neked az igazságtalanság? — Nézd, a Golgota vérzősebb Krisztusát megfeszítették az igazságért. Megkínzották, megfeszítették, már azt gondolták, hogy örökre elnémitották azt az igazságot hirdető isteni száját; — de íme a feltámadás igazolta az igazságot, mert erősebb az igazság, mint a halál.

Nehéz az élet. Sokszor elviselhetetlen terhek neheznek rád, igazságtalanság történik veled s finom, mindenre reagáló idegeidet rosszmájú emberek marják.

Ne feledd el, hogy a Krisztus, az Isten Fia sem volt ez alól kivétel. De a Krisztus tudott megbocsátani, tudott megnyugvással tűrni s tudott lélekben százszor feltámadni, hogy aztán testileg is feltámadhasson.

A feltámadás ünnepén nyiss utat a te megdermedt lelkednek; a télnek vége, itt a tavasz, már nem aludnia, hanem élnie kell. Fel kell támadnia, mint a dicsőséges Megváltónak, éreznie kell, kívánnia kell azt a békességet, amit a Krisztus hoz nekünk husvét ajándékkul. Nem lehet, hogy továbbra is oly mozdulatlan, oly érzéketlen legyen; a feltámadt Krisztus igéjének helyet kell adjon, át kell formálódjon az Ő mintájára, szeretnie kell a békességet és az igazságot, úgy mint a Krisztus, mindhalálig. És akkor a Golgota vérzősebb Krisztusának szent véréseppjei nem hullottak hiába s a feltámadás mindnyájunk legmagasabb ünnepé lesz lelkiileg is s békével halljuk az örömgét: *Feltámadt Krisztus-e napon!*

A spanyolok között, akik India meghódítására indultak, többen akadtak, akik fogadalmat tettek, hogy naponta tízenként indust mérszárolnak le, a tízenként apostol tiszteletére...

Husvét történet a szerelmes kiskadétról

Az »Az Ujság« számára írta Dr Balaton Zoltán

Hosszu, hosszú harcok után súlyos sebbel hozták haza a kis árva kadétot. Kongó, visszhangos kórtermekben sokáig feküdt mély deliriumban — a vigyorgó halál erővel el akarta rabolni a gyöngy fát, a gyöngy fát... Fehér fátyol, piros rózsák, vér-rózsák izzottak akkor még a Kárpátok büszke koronáján. Tél volt. Fehérruhás, gyönyörű asszony virasztott mindig a kis kadét ágya mellett s imádkozott sokat, nagyon sokat, arany csattos, elefántcsont fedeles picit imakönyvből a drága fiu életéért.

Hatodnapra nyitotta fel szemét először a kis kadét. Kacagva, pajkosan bujkált a nap sugár a csendes kórteremben s tündöklő glóriát vonva a fiu szenvedéstől sápadt arcá köré. Mindenfelől virágok ontották tüzeleve illatukat. A kis kadét fel akart sikoltani örömeiben, de rettenetes fájás járta át mellét — nagyon sajgott még a seb, melyet a parányi acél ütött. Ekkor valaki végigsimította homlokát, a fiu felpillantott. A fehérruhás gyönyörű asszony állott előtte, szemének tüze tultagyogta a nap fényét, arcának fehérje tündöklőbb volt, mint a Kárpátok hava, ajka égett, mint az asztalokon a vázában álló rózsák bibora, hullámos fekete felhőként borult fejére a nagy, nehéz hajkorona, melyre itt ott égő konturokat tűzött a reszkető, téli napsugár. A kis kadét szólani akart, halkan valami szepet, — de torka összeszorult, nem jött hang ajkára, csak szíve dobogott hevesen

s barna bánatos szemei lassan becsukódtak. Éjjel a feketehaju asszonyról álmodott a kis kadét. Mint fáradt vándor jött meg a nagy útról, — aranyfedelű kastélyában várt reá a csodaszép asszony. Ő fáradtan borult lábához, csókokkal borította el kis fehér kezét, aztán karjaik egymásba fonódtak, mint tüzes, szomjas kigyók... s kibomlott nagy, fekete hajának mámorító asszonyos illatát magába szívta megrészegetlenül, öntudatlanul...

Boldogan, mosolyogva ébred reggel a kis kadét s összeöskölte a virágokat, mert tudta, hogy „Tőle” valók. Az asszonyt csókolta a virágokban. A fehér rózsák volt az arca, a piros rózsabimbó forró, reszkető ajka, a kék ibolya szemei, a nemes szegfűk parányi, fehér, illatos kezei.

Másnap viszontlátták egymást. A kis kadét hosszan megcsókolta az asszony kezét, aki lehunyta szemeit s boldogan, szenvedélyesen szorította össze az ajkát...

E naptól kezdve elválaszthatatlanok lettek, érezték mindketten, hogy életük megsemmisítő nagy orkánya éled...

Egy biborködös tavaszi alkonyaton talált a szívük először egymásra. A csillogó fedelű palotában várt reá az asszony... S jött a fáradt vándor, csókokkal borította el az imádkozó asszony kis fehér kezét, karjaik egymásba fonódtak s leomló fekete hajának mámorító illatát szívta magába megrészegetlenül, öntudatlanul... Az álom valóra vált...

A parkban a madarak szerelemre hívogató legédesebb esti dala zengett, az első virágok illatát langyosan öntötte szerte a ringó esti szellő. De várniok kellett. Meggyógyult a kis kadét, csak a szíve volt örökre, gyógyíthatatlanul megsebezve. Az azutáni csókokba belesikoltott a szétégett lelkek elmúlni nem akaró zokogása, némák, könnyesek voltak a séták, csak a lelkük beszélt és ők megértették egymást. Elbucsuhtak egymástól az asszony és a kis kadét... s a fáradt vándor elindult — vissza... hol a Vézér vágat fehér paripáján... A bucsukönnyek — a bucsukönnyek emésztő tüzeiben égett a feketehaju, gyönyörű asszony még az elválás után soká, nagyon soká... de azért úgy fázott a lelke s didergett, mint kicsi, elhagyott madár a gyilkos télben, kit párja elhagyott...

... A tavasz madárdalok, szerelmes lehellete csókolta a világot, de a kis kadét ebből nem érzett semmit, arcráborulva, holtan feküdt már nem messze a palotától, — hol szerelmese még égő könnyek között reszketett... Harangkongás hallatszott messziről, ünnepiesen, busan, a faluban kipirult arcú legények öntözték a sikongó lányokat... kacagott, tombolt az élet mindenfelé, — husvét volt.

HOGYAN LETTEM KÖLTŐ?

Az »Az Ujság« számára írta HERMANN GÉZA

Bálban voltunk. Zeniten állott már a kedély, szípkázott az elme, ragyogtak s beszéltek a szemek, óhajokat vetítettek az érdekeltek felé, onnan meg a vágy refrézett vissza...

— Laci gyere velem, bemutatlak három gráciának, akik velünk éppen vis-a-vis vannak. A szép mama Tihanyi Béláné egy föld-birtokos neje, a kisebbik leánykája Lilike, a lorgnettes szőke szépség Geroldiu Anette, a társalkodónő. Jó táncos vagy, kapós is leszel, mert kitűnő táncpartner mind a három.

Elmentünk; a bemutatás megtörtént s benn voltam a paradicsomban; Feri barátom aztán visszavonult s utánam dobta a hajókötélet is.

— Tóvölgyi, rokona ön, Tóvölgyi Titusz-nak, a kiváló írónak? — kérdezi érdeklődve a nagyságos asszony.

(Egy remek kérdezőnek csak nem rontom el illúzióját holmi banális nemmel, amikor bennem meg a hozzáemelés vágya zakatol! Gyerünk!)

— De igen — nagyságos asszonyom — rokona vagyok, ő egyik nagybácsim.

— Ah, ez örömdal osmeretség, mert a nagy író igen kedvelem! Ugye ön is foglalkozik az irodalommal, vagy a költészettel? — kérdezi kedvesen.

(Hát az én irodalmi tudásom bár a szerelmes levelekben merül ki, a költészetem meg a hónap elején stimmel — rimel, de azért is csak előre Laci! — biztatom magam — ha már benne vagy a — szószban!)

— Poéta vagyok — nagyságos asszonyom — e téren vélek nagyot alkotni, hogy méltó legyek nagy nevünk viselésére.

— Ez igen szép jellemvonás az ön részéről. Dicsérendő is, ha egy tehetséges ifjú tudását a köz javára értékcsíti!

Udvariasan meghajoltam köszönetként, abban a pillanatban megszólalt a zene, a kíváncsiság s ebből támadt kegy folytán meghajlásomat a nagyságos asszony meg tánc-kérésnek vette s vittem a szép mamát táncolni. Tánc közben is poétai berkeimet kutattam, hogy én kutyóliter duplán izzadtam.

— Versei kötetes kiadásban jelentek meg? — érdeklődik a nagyságos asszony.

— Még nem — nagyságos asszonyom — most rendezem sajtó alá őket. Magamban

még úgy elgondolom: abba se pakol a boltos sajtót!

— Művét ön is valamely protektornak, avagy tisztelőjének fogja ajánlani?

— Feltétlenül — nagyságos asszonyom, hiszen a mi irodalmi területünkön is elengedhetetlen a műpártolás s a protekció!

— És van ily szerencsés választottja, kinek művét ajánlani fogja?

— Volna — nagyságos asszonyom — de nem vagyok megelégedve a műpártolást illető ténykedésével s úgy veszem észre, nem bír kellő nívóval az ifjabb író generáció méltatása terén!

— Ah, ez már bai, Fővölgyi! — Ne is forszirozza, mert aki nem lelkesül az irodalomért, az nem érdemli meg a megtiszteltetést sem! — mondá meggyőződéssel az urnő.

— Remek bírálat, — s végtelen hálás vagyok, hogy ezzel habozásomban a helyes utat megmutatni méltóztatott. Ezt követve, legyen szabad fölkérnem és remélnem szerény művem hódolatjeljes fölajánlásának elfogadását! Női tündéri kezekre bízom sorsomat s rendületlen hiszem, a muzsa sem hagy el...

Még magam is elámultam vakmerő tojástáncomtól. Ő fölillant tekintettel, igen jólesően mondja:

— Maga igazán kedves, köszönöm s az ajánlást elfogadom... Mikor jelenik meg műve? nekem ezt tudnom kell, mert céloim egy kisebb estélyt adni s ön akkor fogja a patronátusi példányt átnyújtani nekem. Ugye jó lesz így elrendezve? — kérdezi csillogó szemekkel.

— Én meg ijedtembe kezdek is már három istennőt látni! De azért ráduplázok:

— Kitűnő — nagyságos asszonyom, — hálás köszönet és kézsók érte! Ahogy a nyomda elkészül művemmel, azonnal bírül adom.

Veszem észre a mamánál fejlett a hiúság s a feltűnési vágy, ezért vagyok előtte igen kedves, de a leányoknál is tur és fürbe jöttem s ez volt nálam a fő. Bál után a reggeli hűs levegőt élveztem, fáradt voltam, a fejem főtt: mi lesz most!? Ha töríkszakad, költőnek kell lennem, most így kívánja a — becsület! Hát lesznek költő is! Kacagom cinikusan. Életemben sok konklerséget követtem el Laci, de ily kolosszális bolondságot soha! Összerekviráltam barátaimtól a legújabb s legfőlkapottabb költők versköteteit, kiválasztottam belőlük a legszebb husz verset, másnap s azután egy héten neki fogtam ezeket vetkeztetni, öltöztetni, kisámfázní, mint a csizmadiák a kiscsizmát, de olyan ügyesen s leleményesen, hogy Muzsa istennő még villany mellett sem fedezhette volna föl a plagizálást. Aztán mentem a nyomdába s megrendeltem 4 mond négy példányt velinpapíron s diszkötésben, többet egyetlen darabot sem nyomtattam. Egy drb. volt a nagyságos asszonyé; egyet szántam volt igazgató-tanáromnak, aki mindig azt monddta, hogy bennem a széhhámosság hajlamai lakoznak; egy verskötetet hivatali főnökömnek kedveskedtem, egy példányt pedig emlékül magamnál tartok. Az estély is fényesen sikerült. Dikció kíséretében átadtam művem patronátusi példányát. A nap hőse én voltam. Kaptam a szépasszonytól édes mosolyt s meleg kézsorítást, hogy felpezsdült rá a vérem, másnap azonban igen józan lettem, mert a kis bolondság kéthavi gázsimba került, de azért megérté!...

A régi közmondás

Deák Ferencet, mikor még férfikora virágjában volt, sok nő, ki szerette fejét a mások boldogításán törni, ostromolta az ismeretes kérdéssel. Egy fiatal nő is a pozsonyi liget fái között kérde tőle:

— Miért nem nősül meg? Én is tudnék egy önnek valót.

— Persze, szeretne engem is a Deákné vásznának sorsára juttatni, felelte Deák tréfásan.

Amely gondolat tulsoká vajudik, jobb ha meg sem születik.

Az iglói diák életregénye

Az „Az Ujság” számára írta SZABÓ ZOLTÁN

A Magas Tátra ég felé nyuló csúcsai és gyönyörű fensíkjai közelében fekszik Igló város, a háboru előtti diákélet egyik kedves emlékü és messze földön ismeretes paradicsoma. Az iglói nénikék és bácsikák csak akkor érezték jól magukat, ha az évtizedek óta diákok részére fenntartott szobákban jókedvű fiatal emberek laktak. S milyen büszkék voltak, ha egy-egy szép pozícióba került férfiról elmondhatták, hogy bizony az is az ő házuknál lakott! A városban internátus nem volt s így az ország minden részéből összegyűlt diáksereg és a városka lakosai között élénk összeköttetés és barátság fejlődött ki, amit természetesen még meg is erősített és szívélyesebbé tett a diákok és a város cipszer szépségei közötti kölcsönös rokonszenv.

A sok gyönyörű diák-idillből elmesélek egyet, hiszen úgyis legnagyobbreszt igen hasonlítanak egymáshoz a diákszerelmek történetei.

A leányka és a felsős diák találkoztak. Az első találkozás mindkettőnek megdobogtatta a szívét, valami édes melegséget érezték egymás közelében, a rokonszenv az első pillanatban úgy a barna fiút, mint a bájós kis „cipszer” lányt eltöltötte.

Ezután soka nem voltak együtt, mert a kisvárosi nénikék tereferéi távollattartták őket egymástól. A fiú, az első találkozás drága emlékeivel szívében erős vágyat érzett, hogy újra a közelében lehessen a bájós kis nemetkének.

Végre sikerült! Kicsérélhették gondolataikat s a fiú kitörő örömmel vette tudomásul, hogy a leányka szívet ugyanazon rokonszenv tölti el, mint amilyet ő maga is táplál és feltűve őriz. A legnagyobb csáb egy fiatal szívnek, ha egy másik fiatal szívben érdeklődést fedez fel. Egész nyíltan bevallhatjuk, hogy a nagy diák halálosan szerelmes lett, azonban a cipszerke is ugyanebbe a betegségbe esett. A hegyvidék napsugaras tavaszban egymásra talált 2 fiatal, akik talán egy év előtt is, azt sem tudták egymásról, hogy élnek. Az érintkezés nehezen ment, de a szerelem talalekony s az üzenetek küldésének új módját kiserelték meg: az olvasásra szánt regények betűinek aláhúzása volt a titkos írás. Az egyik regénybe írt üzenetre a másik regényben biztosan benne volt a válasz amely vitte s hozta az egymásért érző szívek kedves, rajongó és szeretetteljes üzenetét.

Közeledett a tavasz és a szeretet ünnepe a Husvét.

A nagy diák, aki teljes bizonyosságot óhajtott, forró vallomást tartalmazó levelet küldött a kicsi kedvesnek s határozott választért esedezett.

A leány, aki sokat hallott a diákok állhatatlanságáról, amit a németek úgy fejeznek ki „Andere Siädtchen, andere Mädchen.” (más város, más lány) nagy merészen ünnepélyes ígéretet kért a fiutól, hogy vallomása az egész életre szól s azt az oltár előtt is hajlandó-e megismételni.

A diák, aki még az életnek csak a küszöbén állott, erős elhatározással férfias ígéretet tett, hogy az iglói szép napokat valamikor, mint házastársak fogják folytatni. Az ígéret hasonló ígéretet nyert, mindketten boldogok voltak abban a tudatban, hogy van valakijük akkor is, ha majd száz és száz kilométer választja el őket egymástól.

Ketten ugyan megegyeztek, de a leányka mamája sehogysem tudott megbékülni a gondolattal, hogy a leánya olyan jó barátságban van egy megbízhatatlan diákkal.

A fiatalok ezzel nem törődtek, hanem teljes szívvel s fiatalságuk minden örömével örültek annak a véletlennek, amely egymáshoz vezette őket.

Jött a Husvét s a nagy diák boldogan indult a vakációra, minden szebb volt, mint máskor, mindenki kedvesebbnek tűnt fel előtte még a Feltámadás ünnepe is mintha más érzéseket keltett volna benne: boldog volt; tartalma lett, célja lett életének.

A fenti életkép diákja e sorok írója, aki a diák éveiben tett ígéretet be is váltotta s ezzel a sablonos diák-ismeretségek meséjét egy új fejezettel kibővítette, amelyben a diákok évek minden öröme és boldosága a családi életben nyer folytatást.

Ne lujjál madzsar tesvir!

Furcsa dolog is volt az a háboru. Sohanem látott és sohanem vétett embert lövöldözött agyon a katona. Talán nem is szívesen rántotta el a ravaszt, dehát muszáj volt, mert háboru volt, már pedig a háboru nem azért volt, van és lesz, hogy komiszkenyér darabbal hajigáljuk azt aki ólómдарabot küldöztet felénk másodpercenként 800 méteres kezdősebességgel.

Nagyszombat napja volt. Egy szennyves lövészárokban ugyancsak fucsán díszelget a kék matrőzgallér, amelyen a csilagoéskák már nem fehérek voltak, hanem szenyesebb szürkék, mint az Isonzó felett lógó lomha szürke felhők.

Svabek Carl és Völgyi Lajos váradi lesi származásu tengerész altisztek, akiknek szerepe volt fentartani az összeköttetést jelzések útján, a monfalconei öbölben elbujt néhány torpedó rombolóval, rettenetesen szégyenletlők, hogy a vénusz ragyogását megszegye-nítő fehér csillagok melyeket a bányász matrőz olyan kegyetlen tisztelettel respektált, most... most halovány volt s aliglátható, mint valamelyik hatvanadrangu csillag.

Nem tetszett egyiknek sem ez a lövészáróki élet, amely különben is csak arra az időre volt tervezve, amíg a harc vonal valamerre eligazodik. Mert t. i. a tengerparttól mintegy 200 méter távolságig, tengerész-katonákkal szállatták meg a lövészárókat.

A tulsó árokokban hasonló ruhás emberek elégedettenkedtek hasonló okokból a sorssal, azzal a különbséggel, hogy ezek Nápoly, vagy Firenze kék ege alatt látták meg a napvilágot s így természetes, hogy nem magyarul áldották a hadvezetőséget, amely valóságos patkányokat csinált belőlük, akik ahelyett, hogy a tenger végtelen tükre néztek volna a távolba földalatti lyukakba bujtak s onnan néztek farkasszemet a talján matrőzzel.

Nem is volt üzlet: Az árbóccsucsról tiszta időben negyven kilométerre látott el Svabek Carl, vagy Völgyi Lajos, itt meg, amint belepillantott a periszkópba, vagy két fekete olasz szemet, vagy megtépázott szántót, hömpölygő folyóvizet, esetleg a legjobb esetben semmit sem látott.

Völgyi Lajoson volt a sor, a periszkópon keresztül belebámulni a semmiségbe.

Nézett, nézett, hogy majd kiugrott szemegolyója az üregéből, mert hát alkonyat volt s bizony még a Völgyi Laios sasszeme is nehezen látott.

Egyszer csak a látómező előtt, valami alak lünik fel. Alighanem valami digó, gondolta magában.

— Na megállj, ha nem forsz a bőrődben, majd kilyukasztom, hogy kibujhass belőle-dörmögte Völgyi csendesesen s aztán irányzóra vette karabélyát.

— Ne lujjál madzsar tesvir hallja a tompított hangot s alig öt méternyire tőle kuszott az olasz.

En vágjok parlamentet. Máma után lenni husvét. Nem luni sem italian, sem madzsar tesver. T. i. másnap husvét lesz. Ő a követ. Ne löjjen sem az olasz sem a magyar testvér. Völgyi Lajos és az olasz megkötötték a 2 napos fegyverszünetet bizony a matrőztájékon olyan csend volt 2 napig, mint a kotórban. Nyugodtan ki nézegettek a mellvéden, de tengerészbecsület volt meg nem szegni a kötetést. Pipáztattak, diskurálgattak, de löni? Azt nem!

Rodnas.

Cservenyák halála

Az »Az Újság« számára írta: Fazekas Sándor

A hadnagy urral husz év múlva megint találkoztam a Balkánon. Pedig annakidején, mikor a cs. és kir. angyalbórt pontosan visszaszolgáltattam a katonai kincstárnak, magamban így bucsúztam a hadnagy urtól:

— A viszont nemlátásra!

Erre meg is volt az okom. Hat hetes katonacsecsemő koromban egyszer megállított a Fő-uccán, hogy a tisztelgése nem szabályszerű. Ezért menjek vissza hat lépést s kemény léptekkel újból masirozzak el előtte. Miután ez megtörtént, — kitünt, hogy megint sulyosan vétettem az ideális tisztelgés szabályai ellen. Ezt a torturát megismételtette velem háromszor s akkor megmondta hogy a hiba ott van bennem, hogy a hüvelykujjam nem zárkozik légmentesen a mutatóujjamhoz; dacára, hogy szomszédok.

Szó se róla, — ez a kis nyilvános iskola egymagában, így kopaszon nem volt égbekiáltó sérelem. Hanem, hogy a lányok is látták és nevettek rajtam, — ezt soh'sem tudtam megbocsátani a hadnagy urnak. Düh fogott el, valahányszor arra gondoltam, hogy a hadnagy ur ázsioja néhány ponttal emelkedett a leánybörzén és az enyém a névérték alá esett. Rettenetes.

Ettőlkezdve tegeződési viszonyban állottunk egymással. De az a viszony egyoldalú volt, amennyiben csak én tegeztem őt, — mikor nem hallotta.

Egyebként stramkatoná hírbe állott, úgy a leányfronton, mint a kaszányában. Senki úgy nem tudta érzékelteni a közvitéz fenséges és magasztos hivatását háboru idején, mint ő. Sokszor majdnem sirtunk boldogságunkban, hogy a jó Isten vitézurnak teremtett bennünket. Ilyenkor óhajtottuk, hogy bárcsak lenne egy kis háboru. Nem nagy, csak olyan rendes. Erre az egy óhajomra emlékszem az életben, amit a jó Isten meghallgatott. Igaz, hogy akkor, mikor már nem óhajtottam.

A hadnagy ur ekkor már kapitány ur volt s három aranycsillag díszítette a nyakmirigyeit. Oly sárga volt, mint egy kínai mandarin. Ez a sárga szín némelykor feketébe játszott s szépen adta vissza a dinasztiahű színeket. A homlok és fejbőre néha idegesen rángatózott; ilyenkor a sapka is ütemesen mozgott a fején. A század már csak azt nézte, hogy mozog-e a kapitány ur sapkája; mert akkor zimankóra lehetett készülni.

— Istenem, mivé lesz a hadnagy, mire kapitány lesz, — gondoltam magamban.

Szemmel láthatóan nem volt rendben. Hiába. A tűzvonal nem alkalmas sem hírlaló kúrára, sem idegzsongításra. Mi csak a napokban érkezünk s a tömitő anyag szerepét kellett betöltenünk. Az átellenes szomszédaink ugyanis nekidurálták magukat s megcincálták a frontot, úgy, hogy még mindig szivárogtak elő a hegyek közül, akiket az Isten jókedvében vitézurnak teremtett. A kapitány ur is csak nemrégiben került elő.

Első dolgom volt Cservenyákkal, a kapitány ur kutyamosójával szoros barátságot kötni. Egy ilyen barátság megfizethetetlen. Az ember mindig idejében van informálva minden készülő eseményről. Bár utólag rendesen rájön, hogy akkor sem vesztett volna semmit, ha később tudja meg. Meg aztán a protekció sem utolsó dolog. Ha nem is dicsekedhettem a hadügyminiszter barátságával, de a Cservenyákéval igen.

Igy megtudtam, hogy megérkeztek az elmúlt télre szóló meleg alsóruhák s délután lesz a kiosztás. Délután meg is kaptuk az érmelegítőket, hósapkát, kötött alsó ruhákat, rekkenő júliusi melegben. Némelyikben cédula volt, rajta női név, amelyek közt sok volt a Káti, Mili, Brigitta. Ebből azt következett, hogy tirol vadász hölgyek ajándéka. Kicsit megkésétt, de a jószándék értékéből mitsem vont le. Valószínű, hogy júliusban már Tirolban is tudták nélkülözni. Cservenyákkal a barátságot akkor pecsételtük meg, mikor a kapitány ur a hadosztály parancs-

nokságra volt rendelve, ahonnan bakaszamítás szerint holnap délnél hamarabb nem kerülhet elő. Meglepetés tehát kizárva. Bevonultunk a kapitány ur fedezékébe s Cservenyák a gyorsforralón teát főzött. Igen. Juliusban teát. Mert a közvitézi gyomor, — Istennek hála, — olyan, hogy januárban is beveszi a jégbehűtött sört. Miért ne venné be júliusban a teát. Mondanom is felesleges, hogy a tea és egyéb kellékek, a kapitány uréból kerültek elő.

Tea után vacsorához láttunk. Cservenyák hazai csomagot vett elő. Malacpecsenye, rántott csirke, finom tészták és befőtt kerültek napvilágra, pontosabban holdvilágra. Régen látott, régen elfelejtett dolgok. A rágóizmaim reflexsz-szerűen kezdtek mozogni.

A fejedelmi vacsora után cigarettára gyújtottunk. Persze a kapitány uréból. Elérkezettnek láttam az időt, hogy Cservenyákné asszonyt megdicsérjem, aki igen jó gazdaszony lehet. De Cservenyák elhárította a dicséretet azzal, hogy az a kapitányné nagyságos asszonyt illeti, mert mi most a kapitány ur csomagját ettük meg.

Kezdtém magam rosszul érezni. A kapitány ur csomagját megenni? Ebből csak baj lehet. De még milyen baj! Szerettem volna visszaadni a közös fogyasztásból rám eső részt, de nem lehetett. Különben sem lett volna benne köszönet. Cservenyák pedig párpercig gyönyörködött a lelki kinjaimban s csak azután nyugtatott meg:

— Nincs semmi baj. A kapitány ur nekem adta a csomagot, mert ő a nagy szétugrasztás óta nem tud enni, csak rummal el.

— Mi baja a kapitány urnak? — kérdeztem megkönnyebbülve s magamban halált adtam az Istennek, hogy baja van.

— Palacsinta iszonyban szenved.

— Hat az miféle nyavalya?

— Egy ujfajta betegség, amit csak szétvert fronton lehet megkapni. Majd a végén elmondom.

Most újabb tea és cigaretta következett s Cservenyák hozzákezdett élményei elbeszéléséhez komisz bakakorából.

Ő is a hadnagy ur, illetve kapitány ur századában szolgált. Egyszerre rukkolt be Zsuzskával. Ő a kaszányába, Zsuzska pedig Wasserleutung urék. Zsuzskának csakhamar rossz híre kezdett lenni a civil ifjúság körében. Azt mondták róla, hogy nem érdemes véle foglalkozni. Kár az időért és a befektetett tőkéért, mert nem hozza meg a törvényes kamatot sem.

Nekem való eset, — gondolta Cservenyák. Mit ér a civil népség a fehércseléd szelidítéshez. Bakaszakmába tartozik. A legközelebbi vasárnap vett egy virzsina szivart, mert ez fenemódon emeli a baka tekintélyt. Állítólag Ferenc Jóska is ezt szíta. Ez egy nagyon kiadós szivar volt. Mikor az ember felig elszíta, akkor a gyomra az mondta, hogy no most elég volt. Ilyenkor el kellett oltani s a balfülmögé helyezni, mert jobbfelől könnyen leverbette az ember tisztelgés alkalmával. Bebiria két vasárnap. Lehet, hogy Ferenc Jóska is azért szerette.

Virzsínával felfegyverkezve, sétára vitte Zsuzskát. Ez a séta sokszor megisméltődött, de a Cservenyák mérlege mindig veszteséggel záródott. Már — már azon gondolkozott, ha a jó Isten megszabadítja a gyöngy-élettől, — feleségül veszi ezt a lányt.

Történt azonban, hogy egyszer szembe-
találkoztak a hadnagy urral a Fő uccán. Azt mondja neki a hadnagy ur:

— Te Cservenyák, eredj csak vegyél nekem egy skatulya cigarettát. Addig vigyázok én a babádra.

Cservenyák elment. Mikor vissza jött, megdöbbenve látja, hogy a hadnagy ur a Zsuzska tokáját simogatja és Zsuzska majd elolvad a boldogságtól. Ez a jelenet nagyon csavarta a Cservenyák orrát. Később szóvá is tette:

— Miért nem ütöttél a kezére?

No hallod, egy hadnagy urnak! Még bezáratott volna.

— Mit beszéltek?

— A hadnagy ur panaszkodott, hogy milyen drága a lakás a városban. De most kapott egy olcsóbbat a Szaniszló ucca 8. alatt, kapu alatt jobbra!

Cservenyáknak éppen elég volt ennyi. A másik héten elkeseredésében szerzett harmincnapi kaszánya áristomot. Mire letelt, kigyógyult Zsuzskából. Most másnak a felesége. De milyen asszony lett belőle! A faluban az tartják, hogy az ura vagy elevenen megy a menyországra, vagy holtan utána — de okvetlen bejut.

— Azóta mindig halálával gondolok a kapitány urra, — fejezte be elbeszélését Cservenyák. A minapában, mikor szétugrasztottak bennünket, alkalmam volt leróni a a halámat. Már két nap óta bódorogtunk a hegyek között a kapitány urral, keresve merre van előre, — merre van hátra. Éhesek voltunk. Egyszer egy szétlőtt autóbusszal találtunk, mely lisztet és vazelint szállított. No most már nem halunk meg éhen, — mondtam a kapitány urnak. A csajkába kovászt kavartam, a csajkafedőbe pedig vazelint olvasztottam s hozzá fogtam a palacsinta sütéshez. Hála fejében úgy jótartottam a kapitány urat vazelines palacsintával, hogy azóta rá sem tud nézni az ennivaióra. A palacsintára nézve, meg alkalmasint egész életére nyomorék marad.

Husvétra

Írta: INCZE BÉLA

Feltámadás, Husvétünk fényes napja,
Egész világnak örök Ünnepe,
A Megváltónak lelkében leszállva,
Ránk hull ma Véled az Urnak kegye!

A vérharmatos keresztnek a fája,
Melyen egykor Krisztus szenvedett,
Ma fölragyogó napsugárra válva,
Vigasztalást hirdet mindenki felett —

Nincs már enyészet, pusztulás, halál,
Arra ki Jézus szent nyomába jár!
De elmúltával új életbe száll,
Hol rá boldogság tiszta fénye vár.

Örök tavasz, világ megújodása,
Igazi Husvét, oh derülj fölénk!
Sok szenvedés után, vírágaidd nyílása
Hozzon végre — megváltást közénk!

Örök Nap.

Édesapámnak írtam.

Ákinek lefelé vezet az útja,
fölfelé többé sohasem mehet.
Ki reményeket, célokat, vágyakat,
amiért küzdött, minden eltemet,
nem harcol tovább: megszűnik az atak.

S ostrom nélkül nincs lét, fölfelé nincs út.
Mert fölfelé-út s lét egyet jelent.
Laj annak, aki feladja a tusát,
aki megtagad mindent, ami szent,
akit nem csábít babér, vagy mirtuszág.

Célok cukor-süvegje süt, mint a nap,
s heliotropként általa vagyunk: —
a harc okát adja: életünk kincsét.
Ezért van: ha lenyugszik a napunk,
nincs fölfelé több út, nincs ostrom, nincs lét.

Az pedig törvény: kihűlnék a Napok: —
vörösen úsznak az ég peremén,
s belőlük nem jön erő, fény, derű.
Jég takar mindent, megfagy a remény,
és a cukor íze immár keserű.

Boldog, ki ilyenkor föl az égre néz;
boldog, kinek van hite, istene:
Jézus Krisztus Atyja, Jahve, vagy fétis,
s rendületlen, erősen hisz benne, —
mert akkor fölfelé tör az út mégis.

Nits István

A szerző most megjelent „Anyás versek”
c. kötetéből.

Óriási szenzáció a Central mozgóban!

Husvét ünnepek alatt, minden út a
Central mozgóba vezet!
Szombat este 9 órakor, vasárnap
7 és 9 órakor. Az eddigi háborus filmek
legszenzációsabbja:

A levegő királyai

mely a borzalmas légi háborút mutatja
be teljes valóságában, a francia-német
fronton. Amerika, Anglia és Franciaország
légi harcai eredeti engedélyezett felvéte-
lekben. Főszerepben: Frederick Marsh
és Gary Grant.
Előzőleg legújabb híradó!

Husvét másodnapján, hétfőn 7 és 9, ked-
den 7 és 9 órakor

AZ ORKAN

Az első cenzura által engedélyezett orosz
film, mely a maga borzalmasságában
mutatja be a G. P. U. rémtetteit. Fősze-
rebben a minden idők legnagyobb szexe-
pill királynője: M a r l e n e Dietrich.
Előzőleg legújabb híradó!

Holnap, vasárnap Gyimesi vadvirág a Redutban!

Holnap lesz a nagy nap! Óriási érde-
klődés nyilvánul meg a Gyimesi vadvirág elő-
adása iránt. Erkölcsi kötelessége minden sport-
barátnak támogatnia 24 éve fennálló egyesü-
letet, az NSC-t! Vasárnap d. e. 9-től jegy-
elővétel a Redutban.

A szereplők névsora: Danielisz Endre,
Kertész Zsuzsika, Szigeti István, Karancsi
Rózi, Darók Böske, Apter Sándor,
Gyorgyeszku Pál, Major Joli, Sárközi Sándor,
Szigeti Adolf, Kondor Jánosné, Lakatos
Ferenc, Kondor János, Kertész Böske, Darók
László, Katona László, Goldis János,
ifj. Kondor János, Vintilla Pompiliu, Bereczky
Sándor, Debreczeni Lajos, Arany János,
Vigh Irén, Deák Juci, Molnár István, Tóth
Lajos, Kiss ferenc.

— Lapunk legközelebbi száma a
közbeeső ünnepek miatt szerdán d.n. a rendes
időben szenzációs tartalommal jelenik meg.

— Lapunk olvasóinak, előfizetőinek,
hirdetőinek, munkatársainak és barátainak
kellemes husvét ünnepeket kívánunk;
Az Ujság szerkesztősége és kiadóhivatala.

— A városházán kedden, Szent György
napján hivatalos szünet lesz.

— Halálozás. Kemény Manó csütörtök-
kőn rövid szenvedés után 61 éves korában
Aradon elhunyt. Az elhunytban a Kemény
Testvérek salontai cég seniorfőnöke testvérét
gyászolja.

— Fejfájásnál, borogatásra, lemosásra
láznál bedörzsölésre a valódi DIANA hat-
hatós segítség.

Iparosok husvétja

Az „Az Ujság számára írta:
BAKOS IMRE ipt. jegyző.

A husvét az eszme diadala, Nagypén-
ten az anyagelvűség hal meg és Husvétkor
a Lélek, a Szellem támad fel. A husvét gló-
ria dicsőségéig a nagypénteki kereszten ke-
resztül jut el a töviskoronás Szenvedő Ártat-
lanság.

A nagypénteki keresztnemcsak eszmei,
hanem tényleges keresztné is volt. Valóságos
fából ácsolt keresztné. Iparosmunka, ácsmunka
volt. Ha végiggondoljuk az egész Nagypén-
tek eseményeit, látjuk, hogy szinte az összes
iparágak munkakörének kijut abból valami
tevékenység. Pilátus megostoroztatja Jézust,
az a fonott szíjjostor bizonyára valami tekin-
télyesebb jeruzsálemi szíjgyártó munkája volt.
Majd kezeit mossa Pilátus egy laborban, me-
lyet bizonyára egy jobb bádigos-iparos készít-
hetett. Az a bársonyköntös, amit a tövisko-
rona mellé adtak Jézusra, bizony jobb már-
kájú ipari-gyártmány lehetett. A lithostrotus, a
gabbatha, a kópadolat, az ujonnan vágott
kősbolt bizonyára mind mind elsőrangú kő-
faragók műveit sejtetik. A Krisztus-képeken
olyannyira jelképesse vált lajtorja, araszos
szegek és a kalapács a vas és fa ipart kép-
viselik; sőt a 30 darab ezüst judás-pénz az
ötvös-ipart is szerepeltetik. És így tovább, és
így tovább. Minden iparág egy-egy ütet mun-
kával igyekszik az Eszmet, a Szellemet, a
Lelket keresztre feszíteni, eltemetni. Egyszó-
val, éppugy mint manapság, akkor is az
iparosság asszisztált a leghivebben a materi-
alizmus mellett. És ime az eszmének, mégis
van egy Husvétja, az Ártatlan Igazság, a
Szellem nem marad a sirban; hiába minden
műhelyzaj, gépzakolatás, kerek, transzmis-
ziós szíjjak őrdjögő halálánca, igyekezete
és közreműködése... a materializmus meghalt
mindörökké, és a Megváltó S z e l l e m dia-
dala kiteljesedett. Vagy más szavakkal: a
keresztén önmagát állította pellengérré a köz-
reműködő iparosság; de a feltámadt Isteni
Mester ezeket az iparos mestereket is reha-
bilitálta.

Ma minden tekintetben hasanló az eset.
Ugyanolyan szemérmetlen, bűnös öntudatlan-
sággal, széthúzással, gyűlölettel, közönnyel,
rosszindulattal, ugyanolyan mérvű materializ-
mussal, hihetelenséggel, lemondással, lethar-
giával, kapzsisággal, judáspénzzel és judás-
csókkal készíti a keresztné a husvételőtti
Nagypéntekjére a mai iparosság. Ismétlem
hasanlóak a körülmények, hasonlít minden
ahhoz, amiben akkor az első Husvétot meg-
előzőleg vétkezett az iparosság. Csak egyben
nem hasonlít a dolog az akkori Husvéthoz.
És ez nagy különbség. Halálosan nagy kü-
lönbség. Amikor a halhatatlan Isteni Sze-
lem keresztfeszítésében működött közre az
ipari munka, s annak feltámadása már eleve
predesztinálva volt. Ma pedig önmagát készíti
keresztfeszíteni iparosságunk fentsorolt meg-
számlálhatatlan bűneivel, mely bűnök legmeg-
bocsáthatatlanabbja, hogy materialista, hitel-
len, istentelen, a legsötétebb tudatlanságban
szenvedő. Olyan embert feszíteni keresztre,
akinek önmaga és jövője iránt, nemcsak hite,
de akarata sincs, az olyan keresztre-feszítés
tényleg halál, melyből soha nem lesz feltá-
madás. Feltámadáshoz, husvéthoz, az iparo-
sok husvétjához első sorban, Lélek, Hit, Ösz-
szetartás, Öntudat és Áldozatkészség szüksé-
ges a saját magunk ügye baja és jövője iránt.

Nits István volt salontai segédlelkész Fratelía első lelkészévé választották meg

Örömmel adjuk hírül olvasóinknak, hogy
Nits István, volt salontai ref. segédlelkész
frateliai első lelkésznek választották meg. Az
új lelkész ünnepélyes beiktatása, amelyet
Nemes Elemér esperes végez, ünnepélyes
keretek között április 28-án megy végbe.

Ugyanakkor ünnepli meg a frateliai
református egyház fennállásának ötödik
évfordulóját. A kettős ünnepély alkalmából
istentiszteletet, nösszövetségi és leányegyesületi
konferenciát, valamint működvelő előadást
rendeznek.

A kiváló lelképásztor és költő meg-
választása hívei és barátai körében nagy
örömet kelt. Szívvel gratulálunk meg-
választásához. A tekintélyes frateliai egyház-
köztség igen kitűnő lelképásztor kapott
személyében.

— Tízéves találkozó. Felkérem mind-
azokat, akik 1925 júniusban a főgimnázium
4. osztályát Salontán végezték, hogy a 10
eves találkozó május 1-i programjának össze-
állítására végett sziveskedjenek velem szemé-
lyesen érintkezésbe lépni. Drd Bretter Ladislau
stud. med. Salonta, Str. Peleş 1.

— Értesítés. A „Csonkatorony”-ban el-
helyezett „Arany János Emlék Múzeum” ápr-
ilis 21-től minden vasárnap délelőtt fél 12-
fél 1-ig a nagyközönség részére nyitva lesz
és beléptidij nélkül megtekinthető. Kivánságra
más napokon a „Múzeum” a délutáni órák-
25 lei nyitási díj ellenében megtekinthető, ha
a délelőtt folyamán Király József örökös mu-
zeumornél (Str. Tache Jonescu 22. alatt be-
jelentve lett).

MODERN nagy szoba folyósóval külön
bejárat, Calea Reg. Carol II. uton 2 szobás
uccai lakás kiadó. Ért. Horia 22a sz. alatt.

Tip: „Az Ujság” nyomdája Salonta

A husvét szenzációja a Redutban! Vasárnap este 9 órakor!

GYIMESI VADVIRÁG

Géczi István 100 arannyal jutalmazott énekes népszinműve. — Az NSC táncdal egybekötött gyönyörű előadása!
Kóka zenekara! — Az egész város ott lesz! — Jegyek elővételben Kovács Lajos divatáru üzletében válthatók!

Tavaszi női és férfi ruhákat, függönyöket, selymeket, lenalakát minta utánlegszebben és legolcsóbban **fest és tisztít**
Lovassy helmefestő. lakás Piața Unirii 3. Felvételi üzlet Reg. Ferd. 15. (r. k. templommal szemben)

Meggyilkolta apját, fejét karóra tűzte, testét elásta

Lekosic községben borzalmas apagyilkosságot követett el egy leány szeretőjének segítségével. Meggyilkolták Jovic gazdálkodót. A törzsét elásták, fejét egy távolabbi erdőben karóra tűzték, hogy így elhárítsák a gyanút. A csendőrség megindult egy nyomon, melynek folyamán kihallgatták az áldozat leányát, aki az első vallá-

tásra beismerte, hogy szeretője segítségével ő gyilkolta meg apját, mert az öreg nem jó szemmel nézte viszonyukat. Az öreg embert az udvaron gyilkolták meg és miután levágták a fejét, a törzsét elásták az udvarban, a fejét pedig karóra tűzve, az erdőben helyezték el. A gyilkosokat a csendőrség letartóztatta.

COMUNITATEA IZRAELITE
DE RIT. OCCIDENTAL SALONTA.

No 291/935

Meghívó

A salontai Izr. hitközség karöltve a helyi zsidó kultúregyesületekkel, f. hó 21-én vasárnap este pont 9 órai kezdettel a Kereskedelmi Kör helyiségében

MAIMONIDESZ-ÜNNEPÉLYT

rendez, amelyre a hitközségi vezetősége, t. tagjai, valamint a t. érdeklődők ezuton hivatnak meg.

M Ű S O R.

1. Megnyitó.
2. Versek.
3. Maimuni Mózes életrajza és művei.
4. Versek.
5. Bergson és Maimuni szellemi találkozás.
6. Beszámoló a bel- s külföldi Maimonidesz-ünnepségekről.
7. Zárszó.

Salonta 1935 április 17

Dr. NÉBEL Á. sk. Dr. ENGEL JÓZSEF sk.
főrabbi hitk. elnök

Tavaszi ruhákat *legszebben, legolcsóbban*
fest, tisztít
Végh Gábor *helmefestő és vegytisztító üzlete.*

Vigyázat!

Hogyan számítják az új házak adóját

Az eddigi adómentes új házak megadóztatásáról szóló törvény előírja, hogy 50,000 lei évi jövedelemig az adókulcs 6%, 125,000 lejig 10%, azonfelül 12%. Zavarok elkerülése végett a pénzügyminisztérium közli, hogy a netto (tiszt) hozadékból számítják és nem a bruttó jövedelemből, vagyis miután a nyers bevételből 20% ot levontak. Ezenkívül 1% statisztikai adót is kell fizetni.

HOL?

Kovács Lajos divatárúüzletében...
Férfi kalap és nyakkendő különlegességek!!!

A legszebb pullovereket, női és férfi divatcikkeket, gyermekcipőket vásárolhatja olcsó árban. Női, férfi és gyermek bőr szandálok nagy választékban!

Kovácsnál

SAJÁT TERMESÜ érmelléki borok kaphatók 50 litertől kezdve, bármily mennyiségben, asztali bor 7 és 8 lei, kitűnő csemegebor 10 lei literje. Arany Lászlónál Aranyucca 16.

5-10

Rádióműsor

Szombat, április 20.

București

- 18 Katonazene
19:15 Egyveleg
20:20 Új lemezek
21:10 Dalárda
23:15 Vendéglői zene

Budapest

- 5:10 Meseóra
7:30 Előadás
8:10 Wehner Géza orgonahangversenye
8:40 Előadás
11:15 Kurina Simi és cigányzenekara

Vasárnap, április 21.

București

- 18 Román zene
21 Színmű
22:30 Rádiózenekar

Budapest

- 10 Református istentisztelet
11 Róm. kat. istentisztelet
12:30 Evangélikus istentisztelet
3 Cigányzene
8:15 „Nem élhetek muzsikaszó nélkül”. Vigjáték 4 felvonásban
10:30 Cigányzene tárogatóval

Hétfő, április 22.

București

- 20:20 Balettlemezek
21 Vonós és fúvósnyolcas
22:10 Nápolyi dalok

Budapest

- 11 Róm. kat. istentisztelet
12:15 Gör. kat. istentisztelet
4:30 Gitár-énekkettős
5:35 Koncz János hegedül
7:15 Cigányzene
8:50 „Bob herceg” operett 3 felvonásban

Kedd, április 23.

București

- 18 Lemezek
20 Wagner: Parsifal, közvetítés

Budapest

- 7:45 Torna
11:20 Felolvasás
1 Déli harangszó
5:10 Diákfelőra
7:20 Előadás
8:15 Előadás
8:50 Cigányzene
9:45 Hangverseny

A Bihari Turista Club

április 23-án kirándulást rendez. Közös program a BTC oradeai központjával. Kirándulás Püspökfürdőbe. Gyaloglás a Lukács Ödön barlanghoz, a Solyom hegyre s a Gejzir csatornához. Könnyű tura 3-4 órai gyaloglással. Minta táborozás, flekkensütés. Részvételi díj BTC tagoknak 50 Lei, nem tagoknak 60 Lei. Flekkenjegy külön 10 lei. Jelentkezni szombath d. u. 5 óráig a részvételi díj lefizetése mellett Lakatos György pénztárosnál. Indulás autókamionnal 23-án kedd reggel pontosan fél hét órakor a Központi kávéház elől. Viszsaérkezés este 9 órakor. Vezető Tóth László.

Színház

A színházi iroda közli:

A húsvéti ünnepekre két nagy operett slágerrel kedveskedik Salonta közönségének Jódý társulata. Húsvét első napján délután pontosan 4 órai kezdettel „Viki” Tóth Ilonkával a címszerepben. Húsvét másodnapján délután pont 4 órakor „Egy görbe éjszaka.” Három órán át kacagtató táncos operett megy. Szentessy Eta és Derecskey Pállal a főszerepekben.

HETI MŰSOR:

Szombat este — Viki operettsláger.

Vasárnap d. u. pont 4-kor „Viki” operettszenzáció, Boros testvérek cigányzenekarának kíséretével.

Hétfő d. u. 4-kor — „Egy görbe éjszaka.”

Kedd d. u. 6-kor — zóna „Nápolyi kaland.” Este zóna „En és a kisöccém.”

Szerda — (bucsuelőadás) „Három sárkány.”

1 kg. dióbél 44. 1 kg. dió 15. 1 kg. főzőcsokoládé 72. 1 tábla Suchard csokoládé 14. 1 kg. mazsola I. 78. 1 kg. cacaó 56—78. 1 kg. daráltmák 14. 1 kg. grizes és sima 0 as liszt 6:50 és 7. Saját pörkölésű kávéim (5 féle kávéból) 10 dk. 17. Maraqucsi 10 dk. 22. 1 drb. tojásfesték 50 bani, cukor, fűszer, húsvéti tojás és nyuszik a legolcsóbb napi árban. Balogh fűszerüzlet (Pénzes ház)

Naponta elsőrangú

frissen csapolt sör

zóna falatozással a Redutban

Vasár és ünnepnapokon d. e.

Boros testvérek hangversenyeznek.

„Mercur” cipőszalon a

Nagy Gyula házba

költözött. Bajó.

A fülig adós Tata

Amikor Mátyás király egyizben a fülig adósodott Tatára ment pihenni, a városka rendkívül költséges ünnepséggel fogadta. A nagy király fejét csóválta a roppant pazarlás miatt, mire az őt üdvözlő városbíró így szólt: — Felség! Mi mindent megtettünk, amivel felséged iránt tartozunk, de tartozunk is mindazzal, amit tettünk!

HUSVÉTIG leszállított árban vásárol-

hat Rubinné áruházában! Női és

férfi kalapok, selyem harisnyák, kesztyűk, bőr retikülők, zsemperek, sapkák, zoknik, nyakkendők, gyermek cipők, szandálok!

Ha az Ég számba venné, hogy a fent kötetgetett házasságok alanyának milyen kis hányadát teszi boldoggá a földi szent frigy: ezt a foglalkozást — fent kezdve — erősen leépítenék.

AZ ÜNNEPRE diószegi rizling, vörös, delevár és óborok legolcsóbban Balognál Calea Reg. Ferd. 67. szerezhetők be.

Megvételre keresek egy jókarban lévő Zikni-gépet. C. Horia 19.

HUSVÉTRA borszükségetét asztali fehér és vörös borokban, finom ó, ürmös és fajborokban legolcsóbban szerezheti be Balognál, Sir. Petőfi ucca 18.